

нейтральний і таким чином втрачається весь колорит, який несе у собі реалія (*Hey, a Gremlin and a Pacer. – Ей, ви з якого музею втікли?*). Наступним способом перекладу є пошук функціонального аналогу, який своєю чергою є елементом, що викликає у читача/глядача цільової мови схожу реакцію. Пошук функціонального аналогу можна ототожнити зі стратегією одомашнення, оскільки одна реалія з однієї культури замінюється на реалію іншої культури (*Let's go to the phones. Baltimore, Maryland, you are on the air. – У нас дзвіночок. Березняки, Лівий берег, ви в ефірі*). Описовий метод є винятковим прийомом перекладу слів-реалій [3, с. 343].

Отже, слова-реалії – це індикатори культури та побуту певного народу. У перекладознавстві для них виділяється особливе місце, оскільки їх складно перекласти, а тому не існує чітких правил їх перекладу. Проте виділяють декілька основних: пошук неологізму, приблизний переклад, використання функціонального аналогу та описовий переклад.

Список літератури

1. Влахов С. И. Непереводимое в переводе / С. И. Влахов, С. П. Флорин. – М.: Р. Валент, 2009. – 360 с.
2. Зорівчак Р. П. Реалія і переклад (на матеріалі англomовних перекладів української прози) / Р. П. Зорівчак. – Львів: Вид-во при Львів. ун-ті, 1989. – 216 с.
3. Шигаєва К. В. Слова-реалії і способи їх перекладу в контексті міжкультурної комунікації (на матеріалі романів Дена Брауна «Код да Вінчі» та «Цифрова фортеця») / К. В. Шигаєва // Мовні і концептуальні картини світу. – 2013. – № 46(4). – С. 337 – 349.

*Науковий керівник: Раті А.О.,
канд. філол. наук, ст. викладач*

УДК 81'25:81'276.2 (043.2)

Шеметова А.О.

Національний авіаційний університет, Київ

ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДУ СЛЕНГОВОЇ ЛЕКСИКИ

Сленг – це соціальний діалект властивий певній соціальній чи віковій групі. Сленгові відповідники важко, а іноді і неможливо, знайти в словниках, адже вони знаходяться поза літературною мовою. Вирішення питання перекладу сленгізмів є надзвичайно важливим у перекладознавстві, адже вони є безеквівалентною лексикою [1, с. 26].

Сьогодні існує досить велика кількість визначень сленгу, що нерідко суперечать одне одному. Ці протиріччя виникають через об'єм поняття

сленгу, а саме через те, чи варто включати в сленг лише виразні іронічні слова, що є синонімами літературних еквівалентів, або ж всю нестандартну лексику, використання якої викликає суперечки. Молодіжний сленг складає підмову на фоні мови загальнонаціональної [1, с. 26].

Однією із характерних рис сленгізмів є їхня нестійкість. Багато слів, які зародилися як сленг, сьогодні міцно закріпилися в англійській літературній мові. Однією із причин цього явища послугувала відсутність синонімів таких сленгізмів у літературній мові [2, с. 131].

Не можна не погодитись з тим фактом, що при перекладі сленгу варто звертати увагу на часовий фактор, оскільки сленг є надзвичайно динамічним явищем, а тому він має схильність до постійних змін, будучи мовленнєвою прикметою поколінь. Тому невдало підібраний еквівалент при перекладі може стати анахронізмом (застаріле явище чи поняття, що не відповідає сучасним реаліям) [2, с. 132].

Для адекватного перекладу сленгізмів, перш за все, варто шукати еквівалент у цільовій мові (*What in the blue blazes? – Що за чортівня?*). Пошук функціональної заміни також є неминучим, якщо сленгізми не мають еквівалентів у мові оригіналу (*He's got it in the bag. Call in the dogs and put out the fire. – Це повна перемога. Ховай магнітолу і гаси фару*). При відсутності аналогу в цільовій мові доводиться вдаватися до описового прийому перекладу. Це спостереження відповідає думці теоретиків та практиків перекладу, які зазначають, що при перекладі сленгу слід або шукати аналогічний сленгізм у цільовій мові, що має таку ж експресивність, або ж – тлумачити та роз'яснювати значення шляхом описового перекладу. Такі перекладацькі прийоми можна спостерігати у наступних американських сленгових одиницях: *tosser* – валянок, гальмо; *chick* – телиця, теличка; *jack* – бабло, бабки; *idiot box* – телек, ящик; *rape session* – прочухан; *bio-hazard* – загибене місце у гуртожитку, бомжатник [2, с. 131].

Не адекватним буде переклад американських сленгізмів українськими, якщо українські сленгові одиниці тісно пов'язані із українською дійсністю (сленгізми-реалії). Таке одомашнення сленгізмів може спотворити дійсність та призвести до неточностей у передачі семантичного значення. Наприклад, неправильно відтворювати американський сленгізм *spoorie* як *СБУшник*, хоча це слово є підходящим за його функціональним призначенням [2, с. 131].

Отже, доходимо висновку, що найкращим варіантом перекладу сленгізмів є той, за умови використання якого у мові перекладу вдається відтворити сенс вихідної одиниці, даний еквівалент повинен мати приблизно таку ж експресивність та емоційну забарвленість.

Список літератури

1. Волошин Ю. К. Сленг и перевод / Ю. К. Волошин // Перевод и сопоставительная лингвистика. – 2012. – №11. – С. 26–28.
2. Шурупова М. В. Проблематика английского сленга в аспекте теории перевода / М. В. Шурупова // Вестник Московского государственного областного гуманитарного института. – 2012. № 4. – С. 130–135.

*Науковий керівник: Раті А.О.,
канд. філол. наук, ст. викладач*

УДК 81'367:81'276.6 (043.2)

Шемшук А.Б.

Національний авіаційний університет, Київ

СИНТАКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАУКОВОГО СТИЛЮ МОВЛЕННЯ

Дослідження наукового тексту набуває в даний час особливої значущості. Це пов'язано з цілим рядом чинників, серед яких можна назвати такі: процес глобалізації, що охоплює всі сторони суспільного життя, у тому числі і науку; активізація міжкультурної наукової комунікації як наслідок цього процесу; неослабний інтерес до проблем тексту взагалі і наукового тексту зокрема. Недостатня вивченість феномену наукового тексту в міжкультурному, соціальному і комунікативно-когнітивному аспектах; визнання англійської мови глобальною мовою міжкультурної наукової комунікації; поява нової парадигми опису мови, а разом з нею і нових якісних методів дослідження, – все це приводить до усвідомлення необхідності подальшого вивчення такого складного явища як науковий текст [1, с. 76].

Наукове мовлення характеризується низкою позамовних ознак, а саме – точністю, абстрактністю, логічністю та об'єктивністю викладу думок. Воно реалізує передусім інтелектуально-комунікативну функцію, оскільки головним його завданням є передача наукового знання, наукового пізнання, що завжди орієнтоване на комунікацію. Сферою використання наукового стилю є наукова діяльність, науково-технічний прогрес суспільства, освіта. Наукова мова повинна бути суворо аргументованою, саме тому основною формою існування наукової мови є письмова, що пояснюється характерними її рисами [1, с. 65].

В англійських наукових текстах переважають прості речення, вони складають більше п'ятдесяти відсотків загального числа речень. У синтаксичній структурі наукових текстів значну кількість складають також складнопідрядні речення. У книжках, статтях, рефератах і підручниках,